

[Thorndahl]

den i allerhøjeste grad har sine grænser, og at man efter vores opfattelse helt klart krænger ytringsfriheden med de forebyggende foranstaltninger, som dette eksempel helt klart har demonstreret at man har anvendt.

Finansministeren kom med noget, jeg godt vil kalde lidt vilde gengivelser af en række af mine mere principielle udtalelser. Hvis ministeren havde hørt efter, hvad jeg sagde, ville han have været klar over, at det, jeg principielt udtrykte bekymring over for, var, at den offentlige sagsbehandler i en række tilfælde på grund af den administrative ledelse – det var ikke så bredt, som ministeren var inde på, det var alene i forhold til den administrative ledelse, og bekymringen gjaldt den meget store stab af offentlige sagsbehandlere – på grund af de forebyggende foranstaltninger, som den administrative ledelse gennemfører, enten direkte eller indirekte afskæres fra at tilføre den offentlige debat en række efter vor opfattelse nødvendige oplysninger.

Med hensyn til finansministerens bemærkninger vedrørende den konkrete sag vil jeg blot henholde mig til den bedømmelse, som Information den 22. november 1978 fremkom med i sin leder, specielt overskriften, og sige, at denne efter min opfattelse hårde beskyldning har stået uimodsagt, så vidt jeg er orienteret, i 2½ måned. Ministeren kommenterede heller ikke denne gengivelse. Der er heller ikke sket det, at Information har berigtiget udtrykkene, der er heller ikke sket det, at ministeren og departementschefen har foretaget skridt mod Information, og der er i det materiale, jeg er i besiddelse af – jeg kan ikke vide, hvor fuldkomment det er, men det er omfattende – ikke noget, der efter mit skøn kan bruges som argument mod Informations vurdering. Jeg kan selvfølgelig ikke sige, hvor meget materiale der måtte være i sagen, som jeg ikke er i besiddelse af. Men jeg kan i hvert fald sige, at såfremt ministeren og departementschefen ikke foranlediger Information til at undskylde og beklage denne vurdering, så må vi gå ud fra, at man også derfra anerkender den foretagne vurdering.

Melchior (CD):

Hr. Bernhard Baunsgaard må jo vide det, han har været og er muligvis stadig offentligt ansat. Han har i dag i sit første indlæg og

som afslutning på sit andet indlæg meddelt bombastisk, hvem der har været hans arbejdsgivere, og hvem der er de offentligt ansattes arbejdsgivere. Det er folket. Hvilken mageløs floskel! Jeg er på hr. Bernhard Baunsgaards og hans families vegne glad for, at han ikke har haft denne udefinerlige størrelse som arbejdsgiver i sine ansættelsesforhold, og jeg tror nok, folket gerne vil have sig frabedt i nogen konkret forstand at skulle optræde som arbejdsgiver og tage det ansvar og udføre alle de dispositioner, der hører til. Det er sådan noget, man højst siger grundlovsdag kl. 12, efter at man har spist frokost. Jeg kan slet ikke forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard kan svinge sig op til de dybder, og vil gerne sige, at det naturligvis må være sådan, at de offentligt ansattes arbejdsgivere er de personer og de instanser, som folket har valgt. Alt andet er altså – luftigt.

Må jeg sige til fru Ebba Strange, at selvfølgelig må vi da have lov herfra at bruge eksempler. Hr. Freddy Madsen syntes, at den i dag meget omtalte enkeltsgang var et godt eksempel. Jeg mener ærlig talt, at den er værdiløs, for skal man virkelig drøfte den sag, så skal man kunne drøfte den i alle dens aspekter, og det kan man ikke af hensyn til personen. Jeg er overbevist om, at det er værdiløst for vedkommende i bedste fald, sandsynligvis – og det tror jeg debatten har vist – skadeligt for vedkommende. Jeg mener, det er en umulig måde at debattere på, og jeg afstår derfra for mit eget vedkommende.

Hr. Niels Helveg Petersen rettede bebrejdelser mod mig og sagde, at jeg havde læst forkert på forespørgslen, jeg kendte ikke ordlyden, for jeg talte om konger og folkevalgte og sådan nogle og om privates ytringsfrihed. Hvis hr. Niels Helveg Petersen, når hans indlæg er blevet trykt, vil måle det op, så vil han finde, at i hvert fald i 80 pct. af sit indlæg talte han overhovedet ikke om ytringsfrihed, men om udnævnelser i centraladministrationen og bedømmelsesnævn og offentligt ansattes medbestemmelsesret og den slags ting. Jeg har netop for at belyse begrebet ytringsfrihed ganske naturligt nævnt eksempler på andre borgere, der lige lidt og lige meget er omfattet af den paragraf, vi i dag diskuterer.

Da jeg har skrevet under på, at jeg vil holde grundloven – det er det, jeg har under-